

så i fjernsynet den 31. oktober, at vi er nødt til at se på, hvilke ressourcer der er til rådighed? Hvorfor gentager justitsministeren den falske melodi, når han ved, den er falsk?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Første spørgsmål: Mener justitsministeren, at der er svaret i fortrolighed i Det Udenrigspolitiske Nævn på det, der er indeholdt i spørgsmålet om et eventuelt pres fra muslimske fundamentalistiske bevægelser? Eller finder ministeren, at det er noget, regeringen ikke vil svare på, uanset i hvilket forum vi stiller det spørgsmål?

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Hvorfor skulle Justitsministeriet drages ind i udsendelsen af denne pressemeddelelse, når det ifølge statsministeren står klart, at det var Statsministeriet, der i samarbejde med Kulturministeriet havde påtaget sig opgaven at orientere om, at Salman Rushdie ikke kunne komme til Danmark den 14. november? Hvorfor ønskede justitsministeren pressemeddelelsen ændret? Er det korrekt, at det var på grund af, at der var en henvisning til rockersituationen i Danmark? Og hvis det er tilfældet, vil jeg spørge justitsministeren: Hvordan kan justitsministeren som ansvarlig minister påtage sig ansvaret for, at der bliver udsendt en pressemeddelelse, som ikke er korrekt?

Erling Oxdam (V):

Det ser jo ud til, at det eneste eksemplar, som offentligheden er bekendt med vedrørende den engelske tilkendegivelse, det press statement man har fået, er fremlagt i form af en kladde eller et udkast, på engelsk: draft. Og jeg vil gerne spørge justitsministeren: Hvad er grunden til, at man ikke fremlægger en kopi af den endelige skrivelse?

Og det andet spørgsmål er: Kan justitsministeren garantere, at den endelige skrivelse er fuldstændig identisk med selve udkastet, så man kan være sikker på, at det er den samme skrivelse, der er afleveret til Mr. Rushdie?

Søren Søndergaard (EL):

Justitsministeren gjorde meget ud af i sin sidste besvarelse, at fatwaen var i kraft og var alvorlig, og så vil jeg godt spørge justitsministeren: Kom det som en overraskelse for justitsministeren, at fatwaen var i kraft og var så konkret?

Jeg vil tilføje et spørgsmål yderligere: Såfremt det ikke kom som en overraskelse for justitsministeren, kan justitsministeren så oplyse, hvor-

når han eller regeringen f.eks. i Det Udenrigspolitiske Nævn har orienteret Folketingets partier om den meget håndgribelige trussel, som lå i den fortsatte eksistens af fatwaen?

Tom Behnke (FP):

Justitsministeren svarede, at det var selve fatwaen, der var truslen, det, at man frygtede, at der var nogle, der på baggrund af den ville eksekvere denne dødsdom. Men spørgsmålet gik jo på: Hvorfra kommer truslen? Der er unægtelig ingen tvivl om, at risikoen for, at denne dødsdom vil blive udført, er større i f.eks. Iran, end den er i Island.

Spørgsmålet er: Hvor ligger Danmark i det billede? Er Danmark kommet dertil, at man ikke længere kan invitere de mennesker her til landet, man har lyst til, eller lå truslen fra udlandet? Spørgsmålet var: Er det en intern trussel i Danmark fra borgere bosiddende i dette land, eller var det en trussel udefra?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til hr. Lars Løkke Rasmussen. Ja, det er rigtigt, at det var et ønske fra Statsministeriet, at det var Justitsministeriet, der udsendte pressemeddelelsen. Hvorfor, det må man spørge Statsministeriet om. Det er formentlig, fordi ... *(uden mikrofon)*

Hr. Niels J. Langkilde spørger, om man ikke kan holde møder i Danmark, om det var et personalespørgsmål. Jeg vil gerne sige, at man kan holde møder i Danmark, men det kan godt være, at man somme tider – desværre – er nødt til at tage hensyn til nogle meget store risici for andre mennesker, også andre end Salman Rushdie, i et sådant arrangement. Derfor kan det være nødvendigt – desværre – somme tider at flytte noget af sikkerhedsmæssige grunde.

Må jeg gøre opmærksom på, at det meget lange varsel, der var her, 7 uger, aldrig har været kendt før. Hr. Salman Rushdie er selv klar over, at det var et meget usædvanligt langt varsel. Det har han selv givet udtryk for. Derfor må man altså somme tider afveje ulempen ved at flytte med den forbedrede sikkerhed, der kan opnås, og der var tale om en konkret trusselsvurdering i det konkrete tilfælde.

Hr. Per Stig Møller spørger til pressemeddelelsen og spørger, hvorfor jeg i fjernsynet sagde det, jeg sagde. Jeg tror, at jeg sagde – det var i hvert fald meningen – at det var af underordnet betydning, men at man selvfølgelig altid, et rundt svar, tænker på ressourcer. Det var, fordi det stod i pressemeddelelsen.